

- 2 Text >> Július Barczi
- 4 Szabolcs KissPál: THE TOOL, THE IMAGE, THE ACTION
- 6 Wojtek Doroszuk: RASPBERRY
- 8 András Cséfalvay: APOLLO PROJECT
- 10 Jaro Kyša, Tomáš Džadoň, Eugenio Percossi: SLOVENSKÁ STRELA
- 12 PARTYSLAVA, MESTO MIERU (PRACOVNÝ NÁZOV)/PARTYSLAVA, CITY OF PEACE (WORKING TITLE)
- 14 Daniel Sean Fogarty & James Ashley Crewe: CRASSFELT
- 16 Petra Feriancová: PYTHAGOROV ZOSTUP (Uncomplete Conversation III)/PYTHAGORAS' DESCENT (Uncomplete Conversation III)
- 18 Rafał Jakubowicz: MEERSCHAUM (Uncomplete Conversation IV)
- 20 Anabela Žigová: VZDOR/DEFIANCE
- 22 Matej Gavula & Milan Tittel: XY ZLIATINA
- 24 Lucia Sceranková: CARTE BLANCHE
- 26 Ján Gašparovič: ANY COLOUR YOU LIKE
- 28 Eva Beierheimer, Miriam Laussegger: ART-WORDS
- 30 UNCANNY
- 32 Michael Höpfner: OUTPOST OF PROGRESS
- 34 DER DRANG NACH OSTEN: Paralely k post-kolonializmu a kolonialite v stredoeurópskom priestore/Parallels towards Postcolonialism and Coloniality within the Centraleuropean Space
- 36 Jan Brož: SVÄTOŽIARA/HALO – Host/Guest: Kateřina Držková
- 38 Tomáš Svoboda: NETUŠÍM, ŽE TO TAKTO SKONČÍ/I DON'T FEEL IT WILL END UP LIKE THIS

Na vernisáž galérie HIT nechodí. Je tam zima, víno nepijem, tvrdý alkohol majú mállokedy a je tam veľa ľudí, pre ktorých nie je vidiť čo sa vlastne vystavuje. Ale počul som, že tam minule bol Roman Ondák, Ilona Németh, Sandra Kušá, Piotrek Stasiowski, Denisa Lehocká s Borisom Ondrejčkom, Lucia Tkáčová, Lucia Gavulová, XYZ, Daniel Grúň, Edit András, Marina Gržnić, dokonca nejakí ľudia z IBM. A okrem nich aj kopec ďalších našich umelcov, známych a samozrejme čelaď „drozophila melanogaster“. Pár dní po tomto zhromaždení sa napokon idem pozrieť do tej „pivnice“, ktorá tak veľa znamená. Napriek špecifickému priestoru podzemia VŠVU, je galéria HIT tým najlepším, čo sa za posledných necelých desať rokov vyvinulo zo slovenských nonprofitových, nekomerčných galérií. Ked už som tam, teším sa z dobrej výstavy. Nejde len o diela a ich autorov, ale aj o to, ako výstava vyzerá a o čo rieši. Každá jedna má vzhľadom na profil galérie svoje logické opodstatnenie a vďaka jej koordinátorom – kurátorom Dore Kenderovej a Jarovi Vargovi je dodržaný aj rytmus striedania renomovaných a začínajúcich autorov.

>> Publikácia, ktorá sa Vám dostala do rúk je akýmsi sumárom činnosti HIT-u za posledných päť rokov. Je presne taká ako galéria, o ktorej podáva svedectvo a ako ľudia, ktorí ju zostavili. Je nevtieravá, primerane striedma a hlavne prospešná. Obsahuje fotografie výstav a diel a namiesto nie vždy zaujímavých hodnotiacich textov či teoretických výlevov, e-maily, ktoré vznikli počas príprav výstav. Okrem toho, že ide naozaj o zaujímavé a v neposlednom rade aj zábavné čítanie, považujem tento katalóg aj za príručku kurátorstva. V podstate cez akúsi inú formu zachytiená oral history, sú v nej sprostredkovanie problémy, úskalia i formovanie projektov, skrátka všetko to, s čím sa stretávajú kurátori a umelci v reálnom živote.

>> Za tie roky, čo HIT existuje, stala sa z neho neodmysliteľná súčasť umeleckej scény. Nielen slovenskej! Ambície umelcov z celého sveta vystavovať v tomto už dávno nie experimentálnom priestore, len potvrdzujú jej expanziu do povedomia zahraničia.

>> Táto galéria je zvláštny, ojedinelý jav v našej kultúre. A ako každý taký, nie je jej zrkadlom. Na relevantné reakcie z domáceho prostredia si ešte nejaký čas budeme musieť počkať. Môže nás však tešiť, že nech sa v budúnosti udeje čokoľvek, nasledujúce generácie budú mať v rukách dokument, ktorý je prameňom, dokladom i výpovedou. Príjemné listovanie a užite si to.

- 2 >> Július Barczi
>> Staré európske a maďarské umenie
>> 14. marec 2011, Bratislava

I do not attend the openings at the HIT Gallery. It is cold there, I do not drink wine, they rarely have spirits and there are loads of people who make the exhibited works unapproachable and invisible. But I heard that Roman Ondák was seen there, and Ilona Németh, Sandra Kusá, Piotrek Stasiowski, Denisa Lehocká with Boris Ondreička, Lucia Tkáčová, Lucia Gavulová, XYZ, Daniel Grúň, Edit András, Marina Gržnič and even some people from IBM. And beside them, a bunch of other artists, acquaintances and obviously the family of „drosophilae melangostri“. After all I go to see the works in the cellar, which seems to mean so much, some days after this parade. In spite of the rather specific location "under" the AFAD, the gallery is by far the best thing that has evolved from the Slovak non-profit, non-commercial art scene. When I am there, I am always delighted in seeing high-quality exhibitions. I am not talking only about specific works; it's also how it is presented, and what is questioned. Each show is compiled according to the intrinsic logic going hand in hand with the profile of the gallery, and thanks to its coordinators – curators Jaro Varga and Dorota Kenderová, they are distributed in an even rhythm of emerging and established artists' presentations.

>> The catalogue, you are holding in your hands, is a summary of activities of the HIT Gallery over the last couple of years. The book itself gives testimony about the gallery as well as about the people involved in creating it. It is nonintrusive, accordingly content and most of all beneficial. It contains photos from the exhibitions, and rather than including not-always-interesting theoretical texts, you will be able to read emails from around the time the exhibitions were born. Beside the fact that it is interesting and also entertaining reading, I also consider this publication being a manual of curating. Problems of creation, dynamics of project formation, hurdles and bumps, all are revealed as if through another form of capturing the oral history, shortly everything what artists and curators encounter in real life.

>> Through all those years that HIT exists, it has become an important organic component of the contemporary art scene. And not only in Slovakia! Ambitions of artists to exhibit in this (already – by far – not experimental) space prove its expansion as well as its ability to get into the public awareness also abroad.

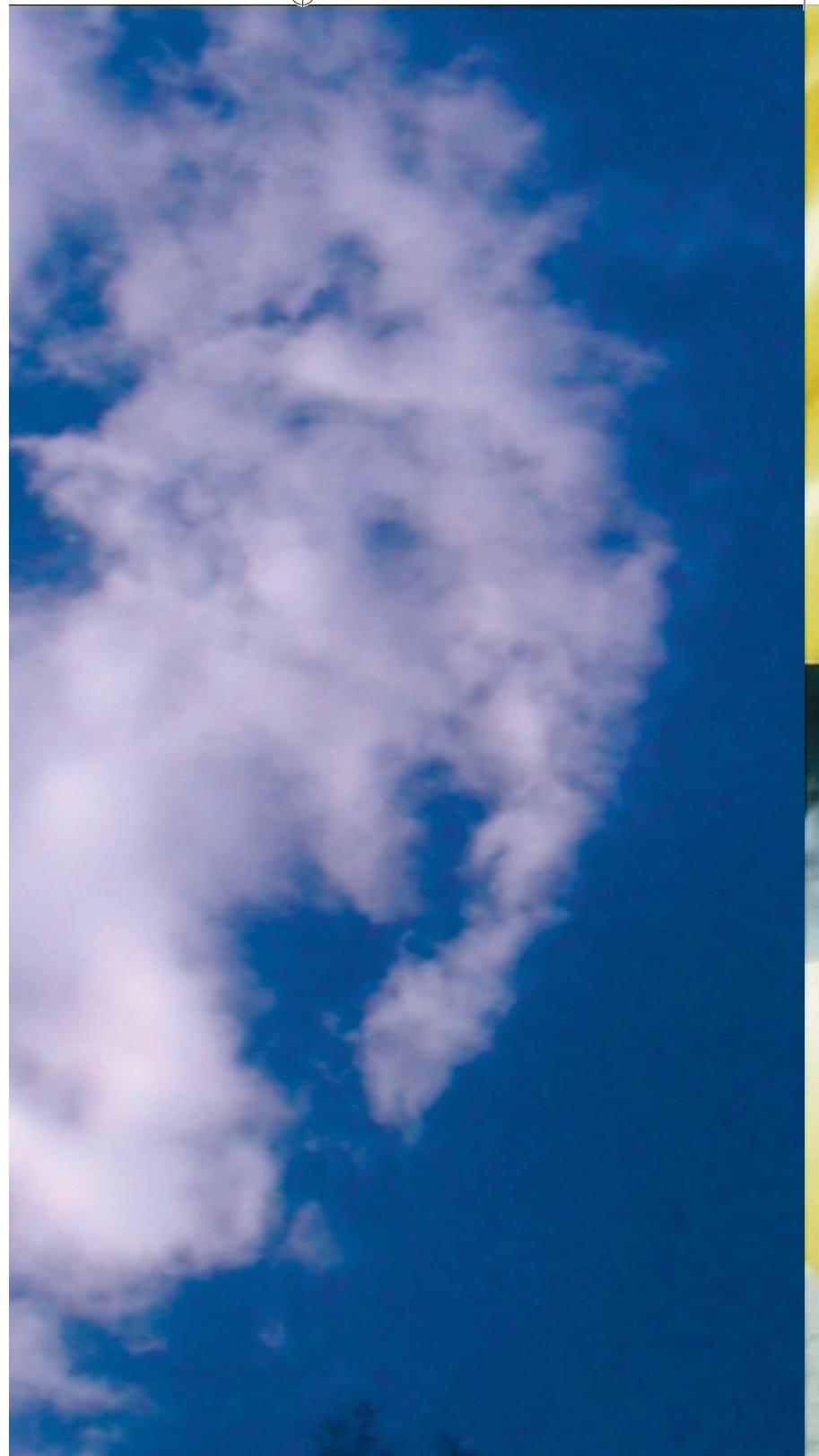
>> This gallery represents a strange, unique phenomenon in our culture. And analogously, it does not show the whole picture. For relevant reactions from our home environment we will probably have to wait. Still, we can rejoice, that whatever happens in the future, the following generations will have in their hands the document. The document being a source, evidence and testimony at once. Enjoy the riffling through the book!

>> Július Barczi
>> Old European and Hungarian arts and crafts
>> March 14th 2011, Bratislava

Szabolcs KissPál: THE TOOL, THE IMAGE, THE ACTION
"Vychádzajúc z Wittgensteina, 'Svet je súhren faktov, nie vecí' – teda jediná šanca pre tvorcu Videa je vyčkať na moment pravdepodobného znovuobjavenia náčaného objektu, kde odmenou za čakanie je nová možnosť pokračovania príbehu, tam kde ho opustil a tým odsúdil k vizuálnej prázdnote."
>> Maria Marcos

Szabolcs KissPál: THE TOOL, THE IMAGE, THE ACTION

"The world is the totality of facts, not of things" as we may have learnt from Wittgenstein, thus the only chance for the creator of the video is to wait until the featured object of the shooting perhaps reappears, like a gift with an inherent possibility for the story to be continued, at the same point where it left, and doomed the visual pyramid to emptiness. >> Maria Marcos

▲ Szabolcs Kisspál: Edging (2003) – single channel video installation

▼ Szabolcs Kisspál: Grey (2004) – single channel video installation

Wojtek Doroszuk: RASPBERRY

"Niektoří teórie XX. storočia vo filozofii o jazyku sa zaoberajú tým, že najdôležitejším dôvodom násich stretnutí a rozhovorov nie je výmena informácií, ale dobrý pocit zo spoločného trávenia času." > Magdalena Bińczycka, Wojtek Doroszuk. Between the comprehensible and the untranslatable.

Wojtek Doroszuk: RASPBERRY

"(...) Some theories in 20th century philosophy of language saying that the most significant reason for which our meetings and talks take place is not an exchange of information but simply feeling good together." > Magdalena Bińczycka, Wojtek Doroszuk. Between the comprehensible and the untranslatable

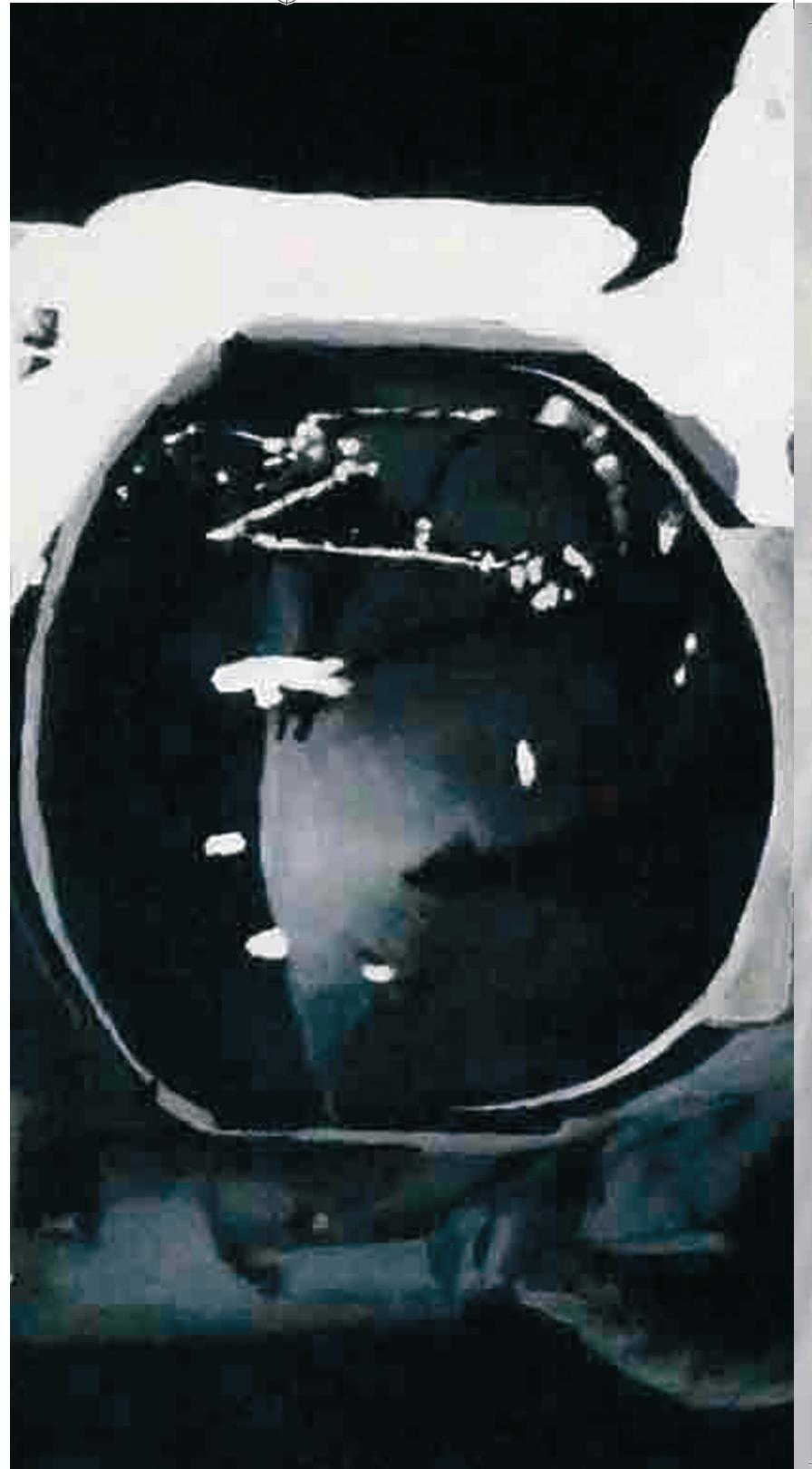
• Wojtek Doroszuk: Rapsberry (2008) – single channel video

András Cséfalvay: APOLLO PROJECT

Pribeh Apolla, boha umenia. Pristávanie na Mesiaci. Zrod tragédie ako konzervencia nekonečného dobyvania. Mesiac je v skutočnosti personifikácia podvedomia Zeme. Apolla a jeho múzy sú postavou na Mesiaci ako jeho vládcov. Vtom prichádzza človek so svojou večnou túžbou vlastenia a, symbolicky, s aktom vytýčenia záštavu smrt bytosťiam Mesiacu. (Apollo sa obetuje).

András Cséfalvay: APOLLO PROJECT

The story of Apollo, Greek god of art. The landing on the Moon. The birth of the tragedy as a consequence of utter conquering. The Moon as a personification, the sub-conscious of the Earth. I place Apollo and his muses on the Moon as monarchs; into which Men come with their endless lust for owning, conquering, and in a symbolic way, with the flag, bring death to the spirits of the Moon. (Apollo sacrifices himself).

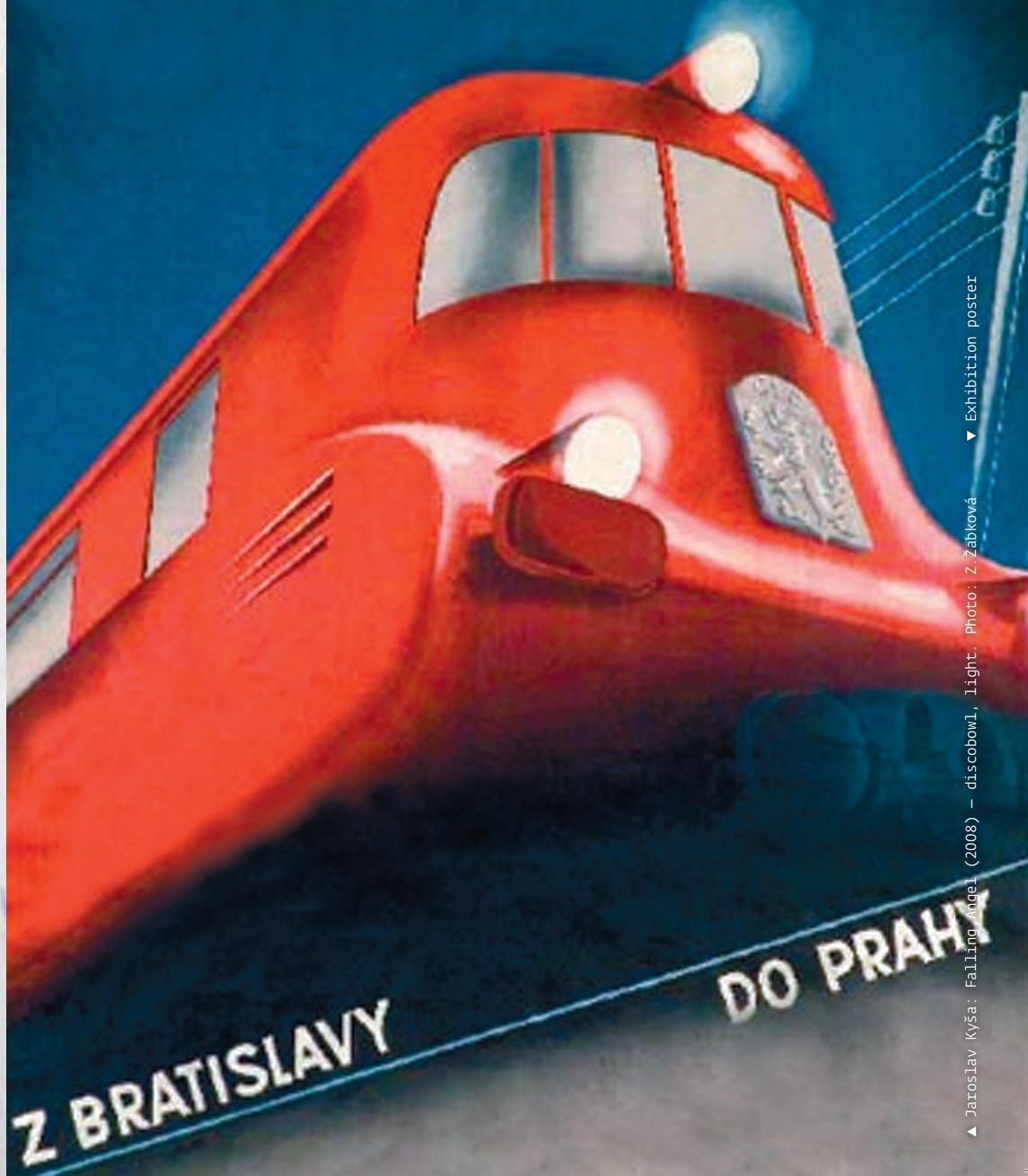
• András Cséfalvay: Apollo Project (2008) – opera for chamber orchestra and solo electronic instrument, single channel video

-----**Jaro Kyša, Tomáš Džadoň, Eugenio Percoffi: SLOVENSKÁ STRELA**-----
"Je možné, aby architektúra bola 'správna'? Za akých okolností je to možné?"
-> Tomáš Džadoň

-----**Jaro Kyša, Tomáš Džadoň, Eugenio Percoffi: SLOVENSKÁ STRELA**-----
"Is it possible for the architecture to be "proper"? Under what circumstances
is it feasible?" -> Tomáš Džadoň

SLOVENSKÁ STRELA

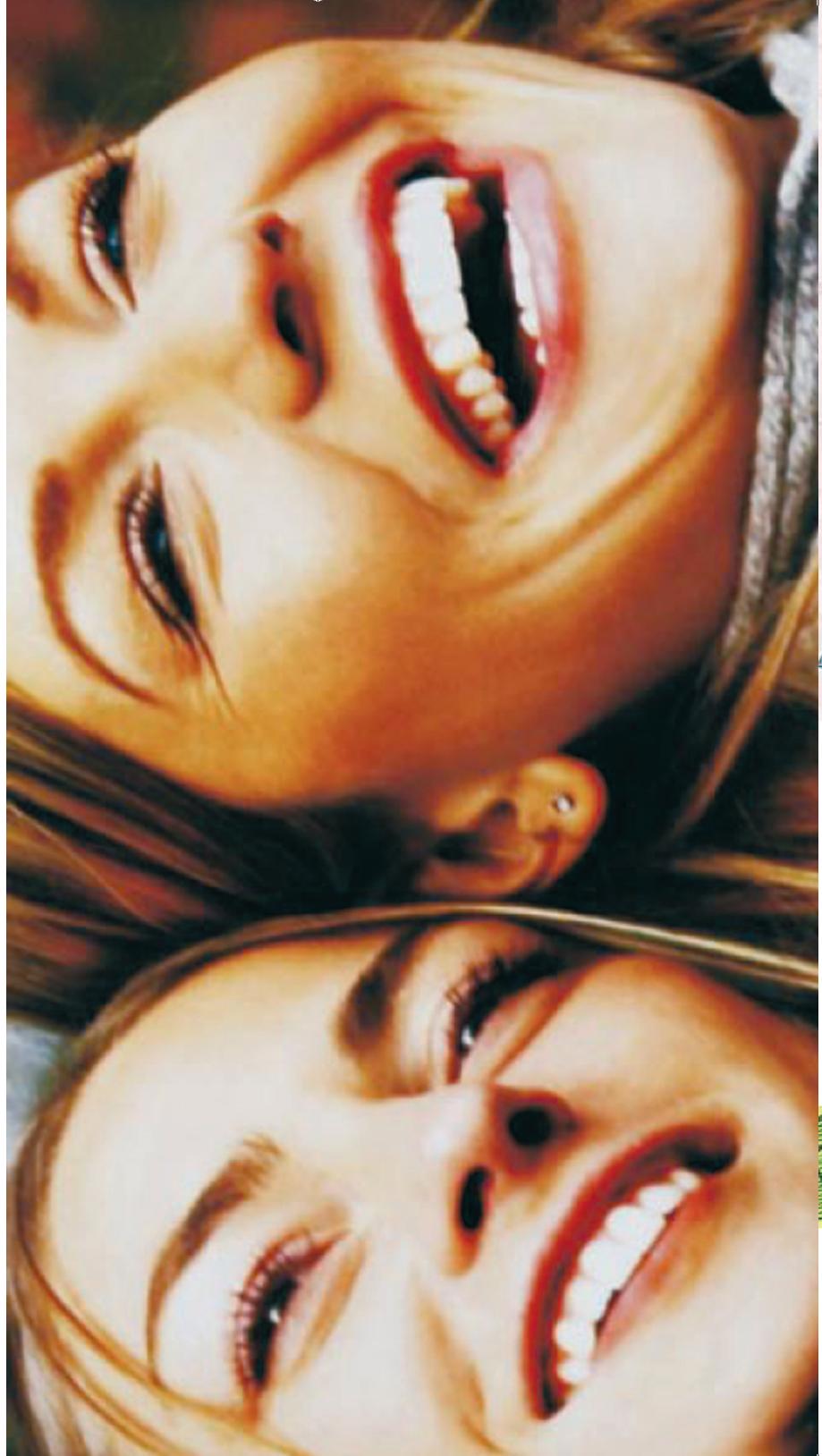
▲ Jánoslav Kyša: Falling Angel (2008) – discobowl, light. Photc: Z. Žabková ▶ Exhibition poster

PARTYSLAVA, MESTO MIERU (PRACOVNÝ NÁZOV)

Zostavil Andreas Fogarasi, zúčastnení autori: Veronika Hliničanová, Lucie Mičíková, Martin Vongrej, Zuzana Žabková, Andzás Cséfalvay, Magdaléna Kuchrová, Marek Ružinský, Jaroslav Varga, Zuzana Knežlová, Veronika Píkaličková, Lucia Pešeková, Ludmila Horňáková, Lucia Sceranková.

PARTYSLAVA, CITY OF PEACE (WORKING TITLE)

Book edited by Andreas Fogarasi with contributions by: Veronika Hliničanová, Andras Csefalvay, Veronika Píkaličková, Lucia Pešeková, Zuzana Knežlová, Jaroslav Varga, Marek Ružinský, Magdalena Kuchtová, Lucie Mičíková, Zuzana Zabková, Ludmila Horňáková, Lucia Sceranková and Martin Vongrej.

► Ludmila Horňáková: Jedno miesto poukazuje na iné, jeden život zobrazuje iný/One place refers to another place, one life depicts another life (2009) – digital print

podobnosť

rozdieľnosť

skleník

miesto na bývanie

zbieranie

priestor pre ľudí

priestor pre rastlinstvo

ochrana

vnútorný priestor

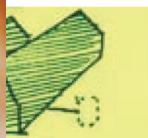
vonkajší priestor

vonkajší priestor

vnútorný priestor

pustý priestor

preplnený priestor

People from Obchodnej street (2009) – dig. print

► Zuzana Žabková: Ľudia z Obchodnej

-Daniel Sean Fogarty & James Ashley Crewe: CRASSFELT

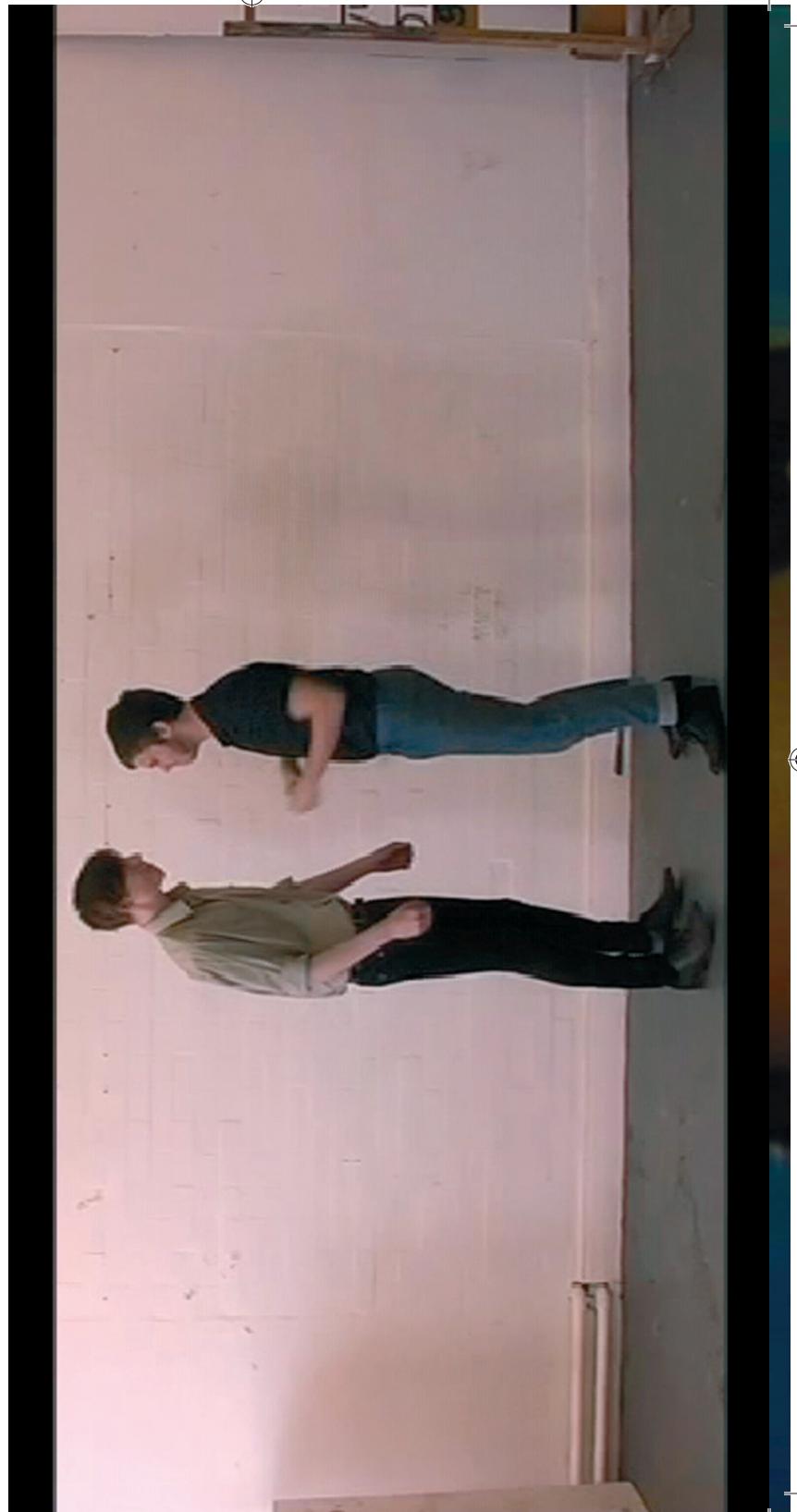
V díle Crassfelt je predstavený konflikt – na bieleom pozadí sa dve a pol minuty navzájom udierajú dva muži. Jedná sa o spoluuprácu , v ktorej rôzne jednotlivých postupov prechádzajú do okamihu synchronicity. Jeden muž chce udierať druhého, pričom druhý chce byť udieraný. Aj keď je naznačená dynamika konkurenčnej agresie, je tam takisto prítomný okamih vzájomnosti. Uder je gesto, ktoré spĺňa súčasné dva nezávislé postupy, v okamihu, keď sa dve linie pretnú, pokračujú do neistej budúcnosti.

>> James Crewe

-Daniel Sean Fogarty & James Ashley Crewe: CRASSFELT

In Crassfelt, a conflict is staged; one man slaps and punches another against a white background, for two and a half minutes. It is a collaboration in which differing strands of respective practices cross over in a moment of synchronicity. One artist wants to hit a man and one wants to be hit; though a dynamic of competitive aggression is implied, it is also a moment of mutuality. The blow is a gesture which satisfies two independent practices simultaneously, a juncture at which two lines cross and then continue into an uncertain future.

>> James Crewe

▲ Daniel Fogarty/James A. Crewe: Crassfeldt (2008) – single channel video
▼ James A. Crewe: Dream sequences (2008) – single channel video

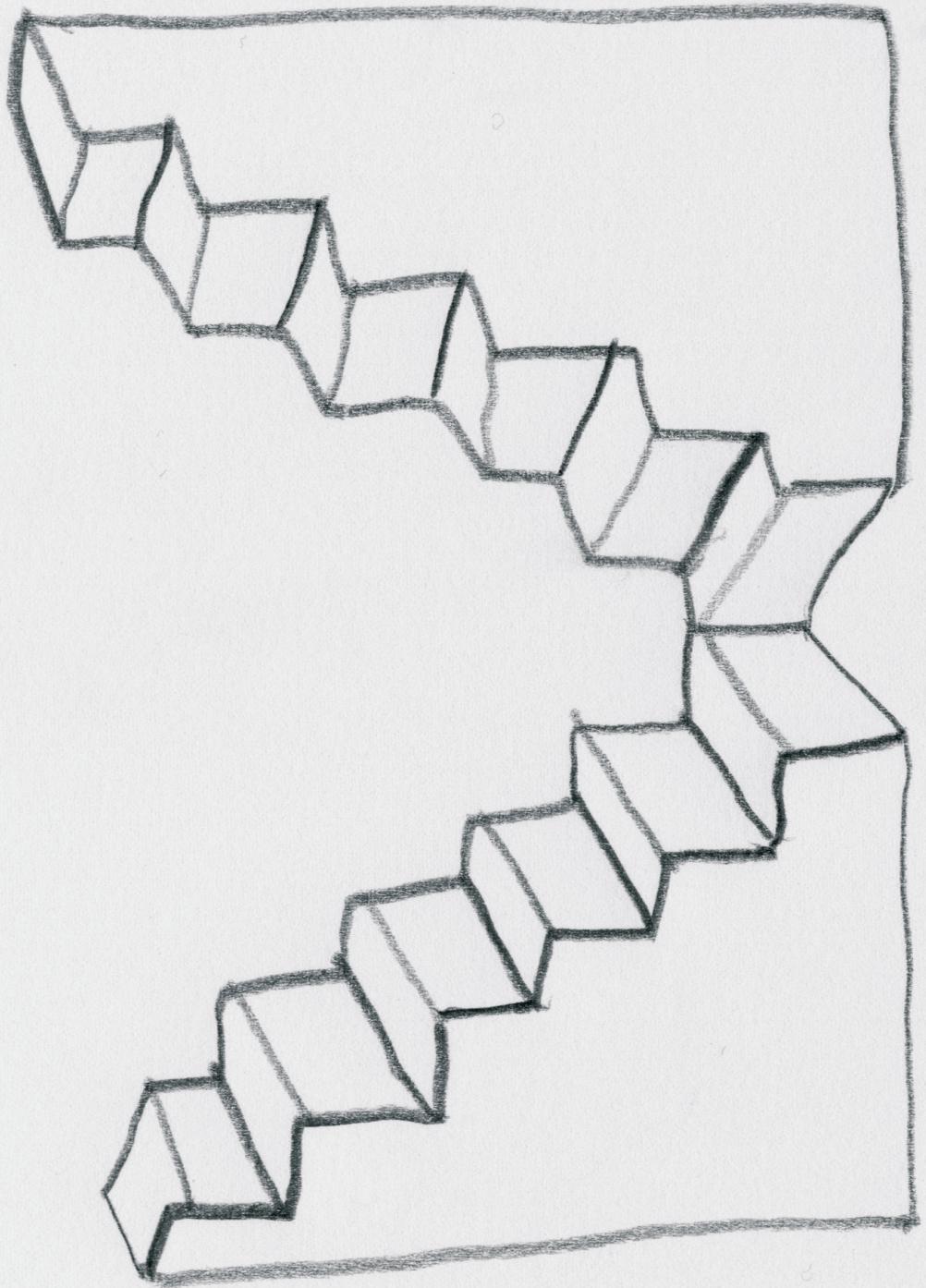
Petra Feriancová: PYTHAGOROV ZOSTUP (Incomplete Conversation III)

"Základnou tému výstavy je katabáza – zostúpenie do podsvetia, odchod zo spoločnosti, izolácia od okolia – ktorú Petra Feriancová interpreтуje trievko a bez zbytočného pásosu, aby dospeala k záveru, že ľovek aj tak nie je mierkou vecí, týkajúcich sa tohto sveta, a teda v zásade nie je mierkou ničoho, čo je mu vlastné." > Lucia Gavulová

Petra Feriancová: PYTHAGORAS' DESCENT (Incomplete Conversation III)

The main motif of the exhibition, the katabasis – descent to the underworld, retirement from society, isolation from the surrounding environment – is interpreted by Petra Feriancová soberly and without unnecessary pathos in order to conclude man is not so much the measure of things in this world, and essentially not a measure of anything belonging to him. > Lucia Gavulová

▲ Petra Feriancova: Play (2009) – view to installation, 145 A4 sheets

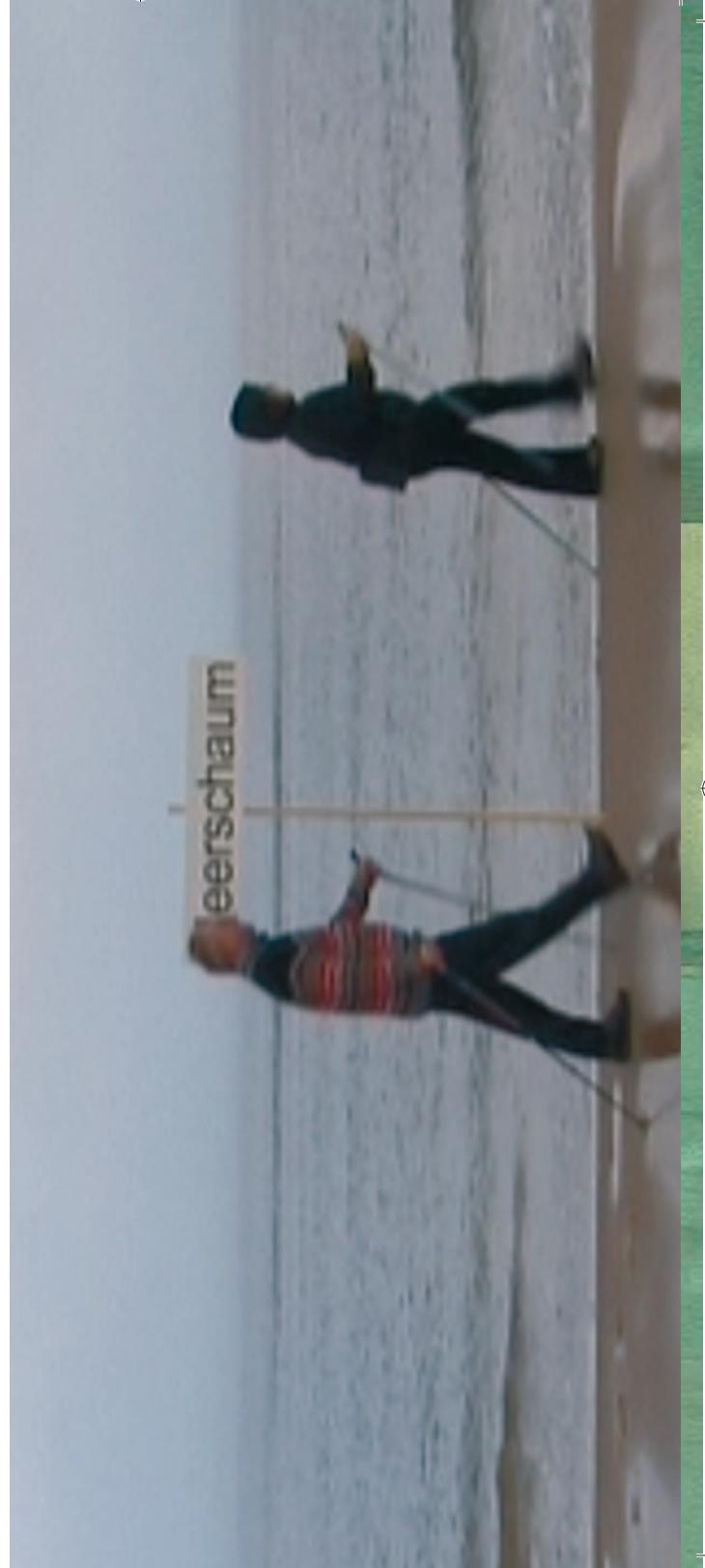
▼ Exhibition poster

Rafał Jakubowicz: MEERSCHAUM (Incomplete Conversation IV)

Tvorba polského umelca Rafała Jakubowicza (1974) prestupuje celou škálu umeleckých médií a nie je ukoľvená v žiadnom z nich. Dané médium – či ide o videoprojekciu, malbu, site-specific inštaláciu alebo billboard – využíva vždy efektívne vo vzťahu k zvolenej výpovedi a ku kontextu, v ktorom prehovára. Vzhľadom na ich fluidný charakter za leitmotív týchto diel možno označiť verejný priestor poznamenaný pamäťou holokaustu. Jakubowicza ale pamäť nezaujíma v rovine všeobecne plátnnych reprezentácií plných pátosu a národnnej traumy. Skúma ju v banálnych situáciach, najmä však v stopách každodennej skutočnosti. Často používa firemné logá a nápisy, v ktorých mu ide o akúsi archeológiaznaku na pomedzí slovnej hračky a ideologickej konšpiracie. Zaujíma ľu ho nepochadné formy manipulácie, subtilne prostriedky vymázanávia a takciež migrácia prvkov ideológie, ktorých súčasťou je rovnako ich skryté pretrývanie, ako aj do otí bijúca nepritomnosť. >> Daniel Grúň

Rafał Jakubowicz: MEERSCHAUM (Incomplete Conversation IV)

The work of the Polish artist Rafał Jakubowicz (1974) pervades through a wide range of artistic media, none of which is characteristically dominant. He always effectively uses the given medium – be it video projection, painting or site-specific installation or billboard – in relation to the message and the context, in which he talks. Since the fluid character of his work, his leitmotif could be described as the public space marked by a memory of the holocaust. But Jakubowicz is not interested in memory in this sense of general representation full of pathos and national trauma. He examines it in banal situations, mainly in its appearance in everyday reality. He often uses corporation Logos and slogans, in which he investigates certain archeology of the sign on the border of word play and ideological conspiracy. He is interested in inconspicuous forms of manipulation, subtle instruments of erasure, and also migration of elements in ideologies, which equally consist of their hidden persistence and their obvious absence. >> Daniel Grúň

▲ Rafał Jakubowicz: *Meerschaum* (2006) – video

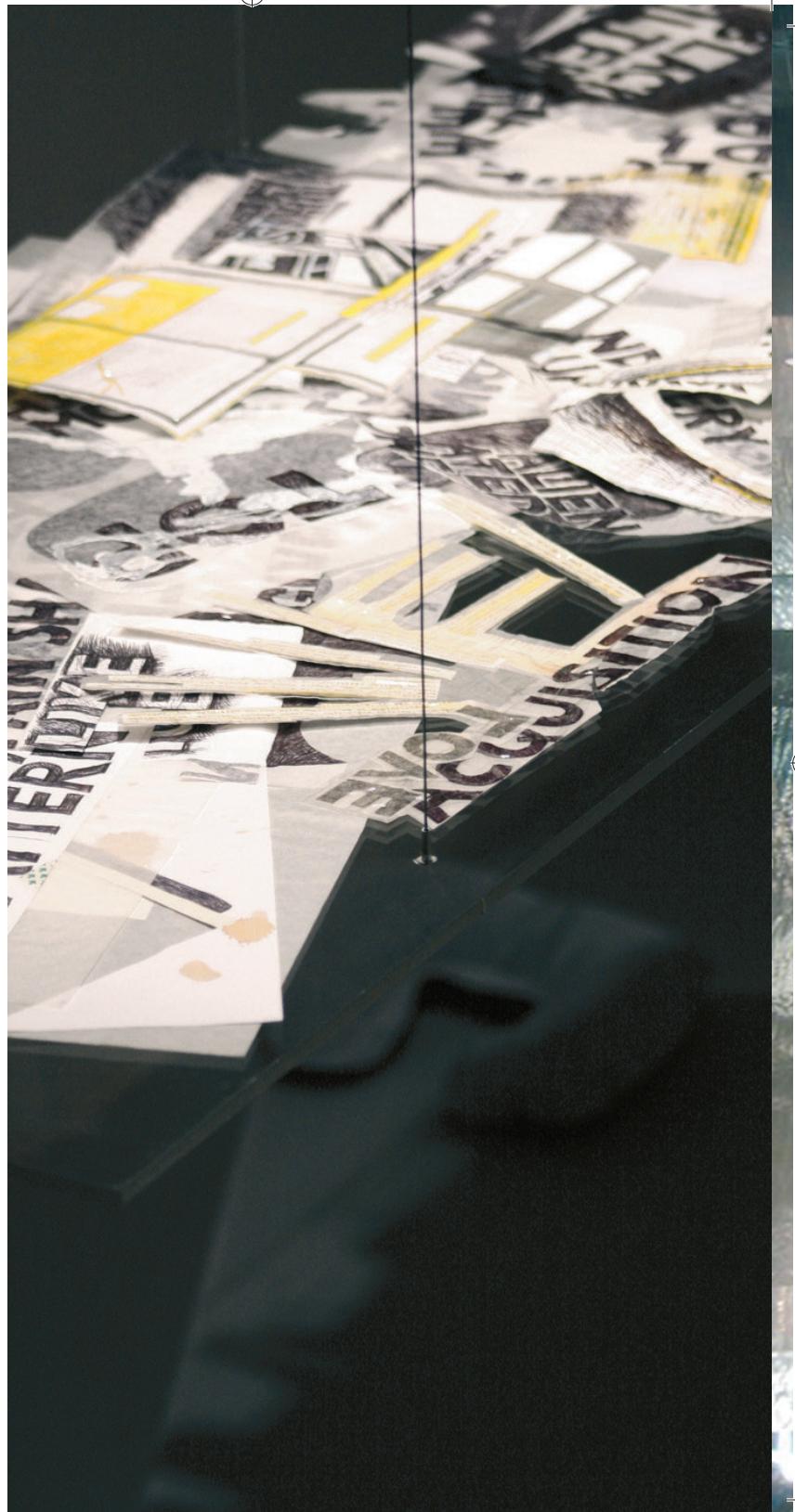
▼ Rafał Jakubowicz: *Pławarnia/Swimming pool* (2003) – two video loop films, postcards

Anabela Žigová: VZDOR

Tažisko Žigovej filmov spočíva v samotnom procese ich tvorby. V rámci neho posúva možnosti pribehu (vytvára nové – iné narratívum) tým, že sa snaží presahovať hranice a limity psychológie, diskurzu o vizuálnych stereotypoch, analytického spôsobu a koncepcie myšlenia. „Predvojom“ k jednotlivým filmom sú nezriekla kresby a denníkové záznamy, často so silným autobiografickým podtextom a bez jasného „umeleckého zámeru“. Jej filmy sa snažia autenticky exponovať zvýtočnené emocioňné obsahy, možno povedať, že odkryvajú „neurový systém reality“. >> Lucia Gavulová

Anabela Žigová: DEFIANCE

The centre of Žigová's work lies within the actual process of their creation. She pushes the boundaries within storytelling (creates new – other narrative) by transcending the limits of psychology, discourses over visual stereotypes, analytical perception and conceptual thinking. Her films are often preceded by drawing and diary entries, usually with a strong autobiographical undertone and without a clear artistic intent. Her films aim to authentically expose internalized emotional content, and perhaps make clear: they uncover the "nervous system of reality". >> Lucia Gavulová

▲ Anabela Žigová: Analyza domova /Domestic analyses (2006–2007) – installation view ▼ Anabela Žigová: Vzduch/Defiance (2007) – video

----- **Matej Gavula & Milan Tittel: XY ZLIATINA** -----
Agenda XYZ spočíva v tichej práci, ktorou je označovanie situácií. XYZ si vyberajú a skumajú situácie, ktoré majú nenápadný, rutinný, až banálny charakter. Neuplatňujú kritiku kolektívnych utopíí a dôsledne sa vyhýbajú tomu, aby dodatočne manifestovali akýkoľvek skrytý ideový obsah. >> Daniel Grúň

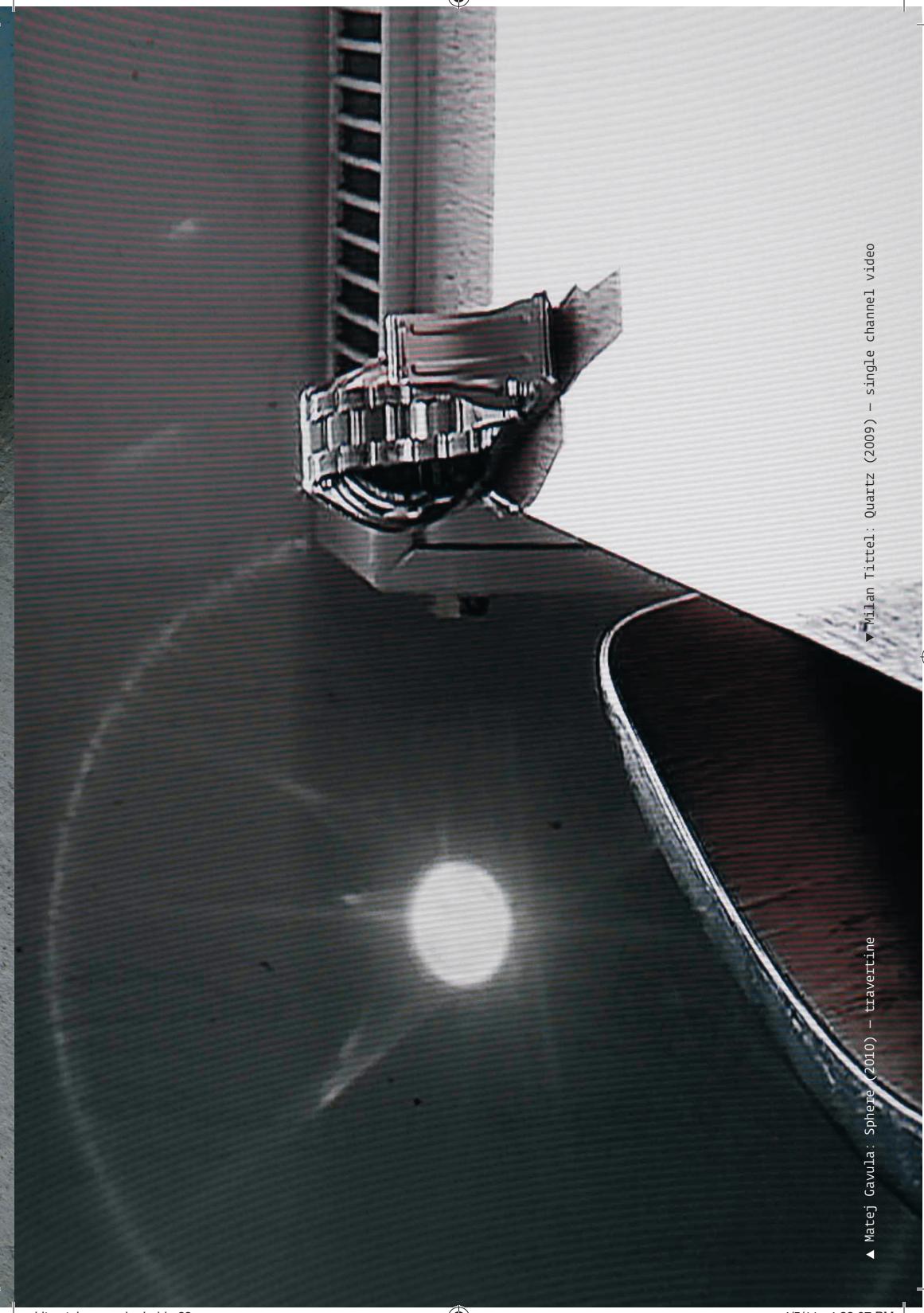
----- **Matej Gavula & Milan Tittel: XY ZLIATINA** -----

The agenda of the XYZ is based on a quiet work that represents the process of marking of situations. The XYZ select and examine situations, which have an unpretentious, routine, almost banal character. They do not apply a criticism of collective utopias and they are thorough in omitting their additional manifestation of any hidden ideological purpose. >> Daniel Grúň

► Milan Tittelf: Quartz (2009) – single channel video

▲ Matej Gavula: Sphere (2010) – travertine

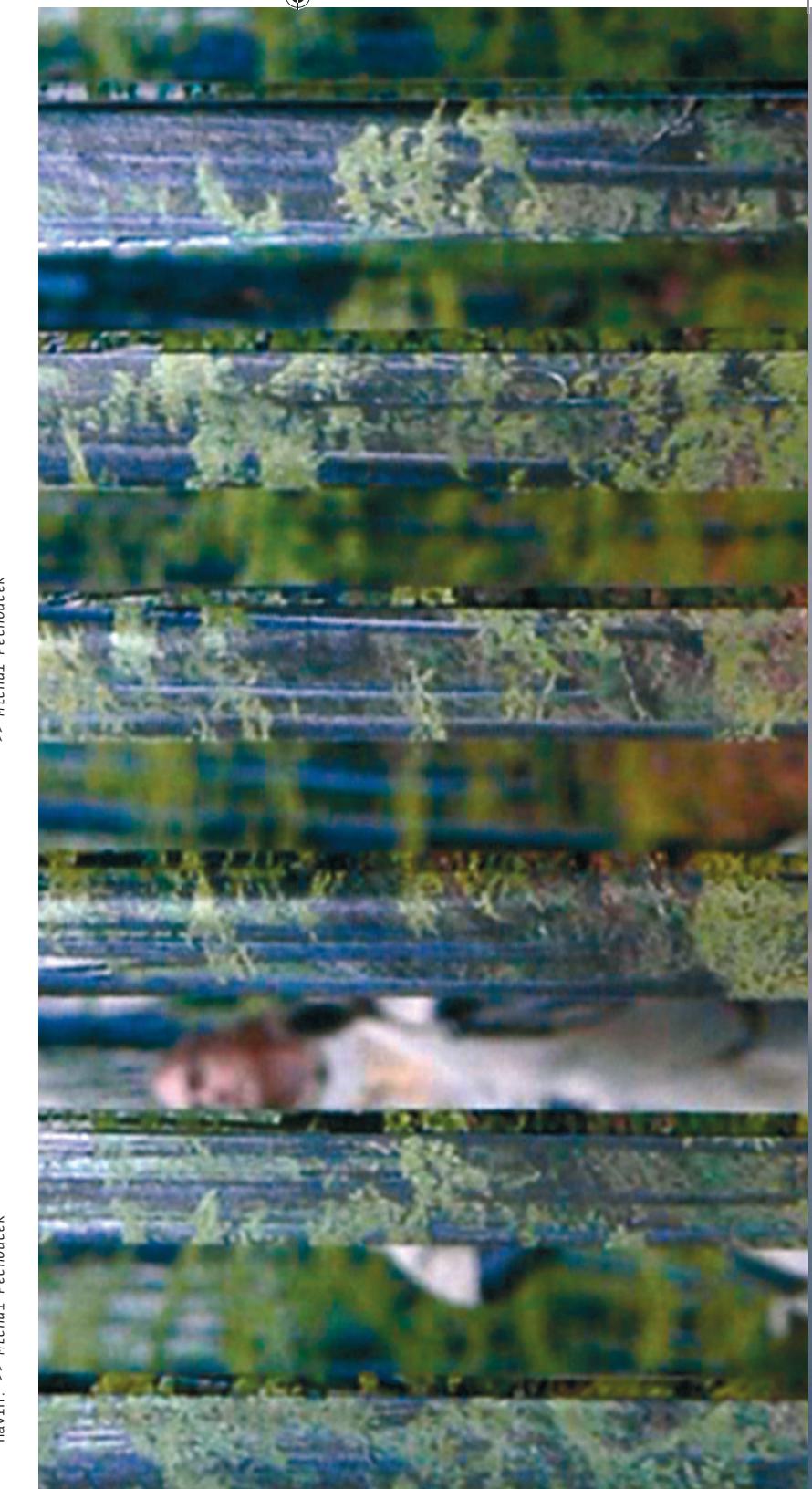

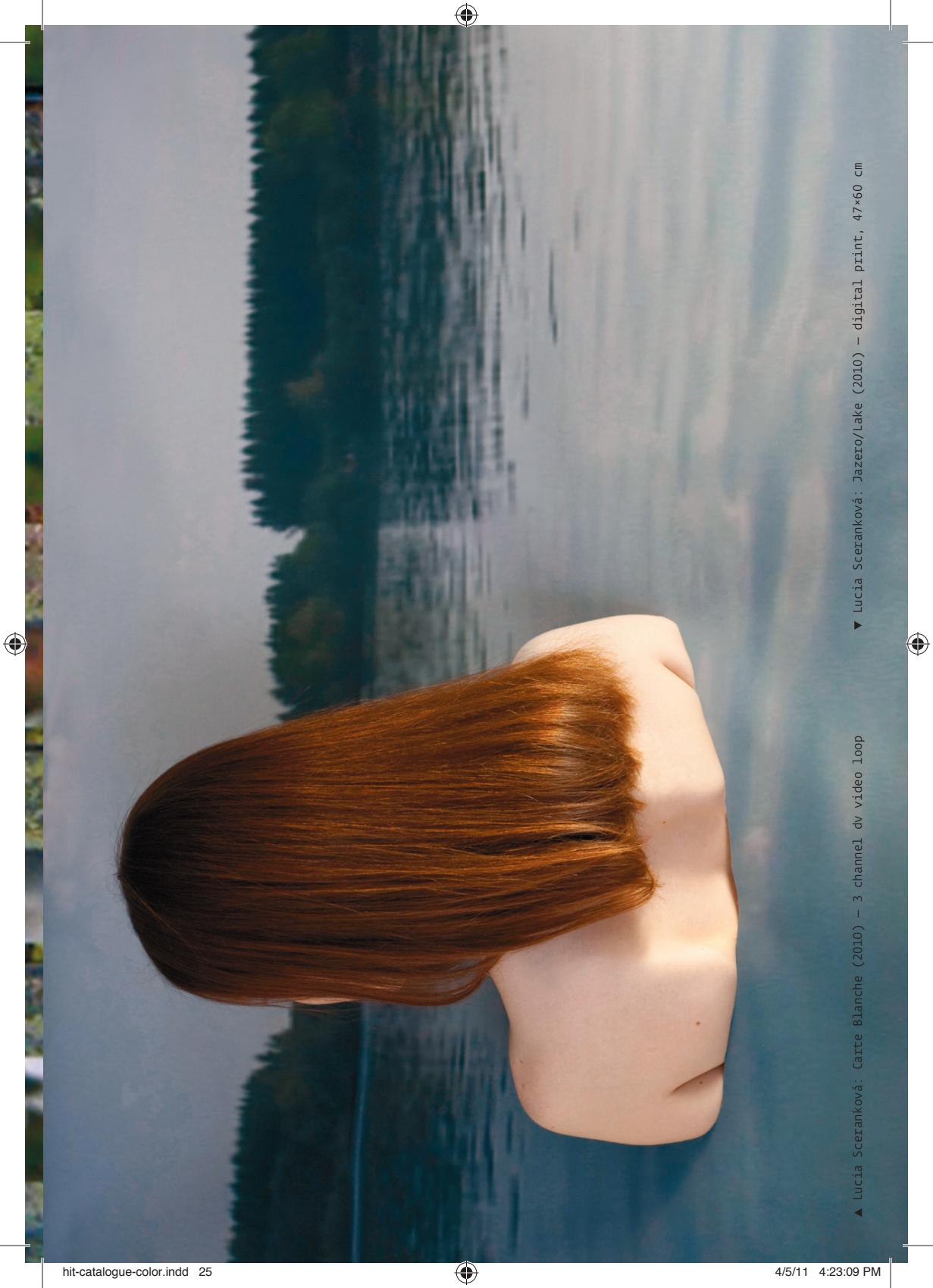
-Lucia Sceranková: CARTE BLANCHE

Okrem bohatej a neliškovej interpretatívnej symboliky (vodnej, lesnej, lunnej, nautickej...) je v novej tvorbe Lucie Scerankovej prítomný silný erotický náboj a sensualita. Názov jen výstavy odkazuje nielen ku konkrétnemu dielu maliara Reného Magritte zoobrazujúceho koňa, ktorý je osedlaný priznačou postavou a vynára sa uprostred lesa. *Carte Blanche* je tiež ľadonitícké slovné spojenie, ktoré vo francúzstine vyjadruje explicitný milostný návrat. >> Michal Pěchouček

-Lucia Sceranková: CARTE BLANCHE

Beside the rich and not easily interpreted symbolism (water, forest, lunar, nautical...) in a new work of Lucia Scerankova, there is present a strong erotic charge and sensuality. Name of the exhibition refers not only to the particular work of painter René Magritte depicting the horse saddled by ghostly figure, which appears in the forest. *Carte Blanche* is also an idiomatic phrase that expresses an explicit French romantic proposal.

▼ Lucia Sceranková: Jazero/Lake (2010) – digital print, 47x60 cm

▲ Lucia Sceranková: Carte Blanche (2010) – 3 channel dv video loop

-----Ján Gašparovič: ANY COLOUR YOU LIKE-----

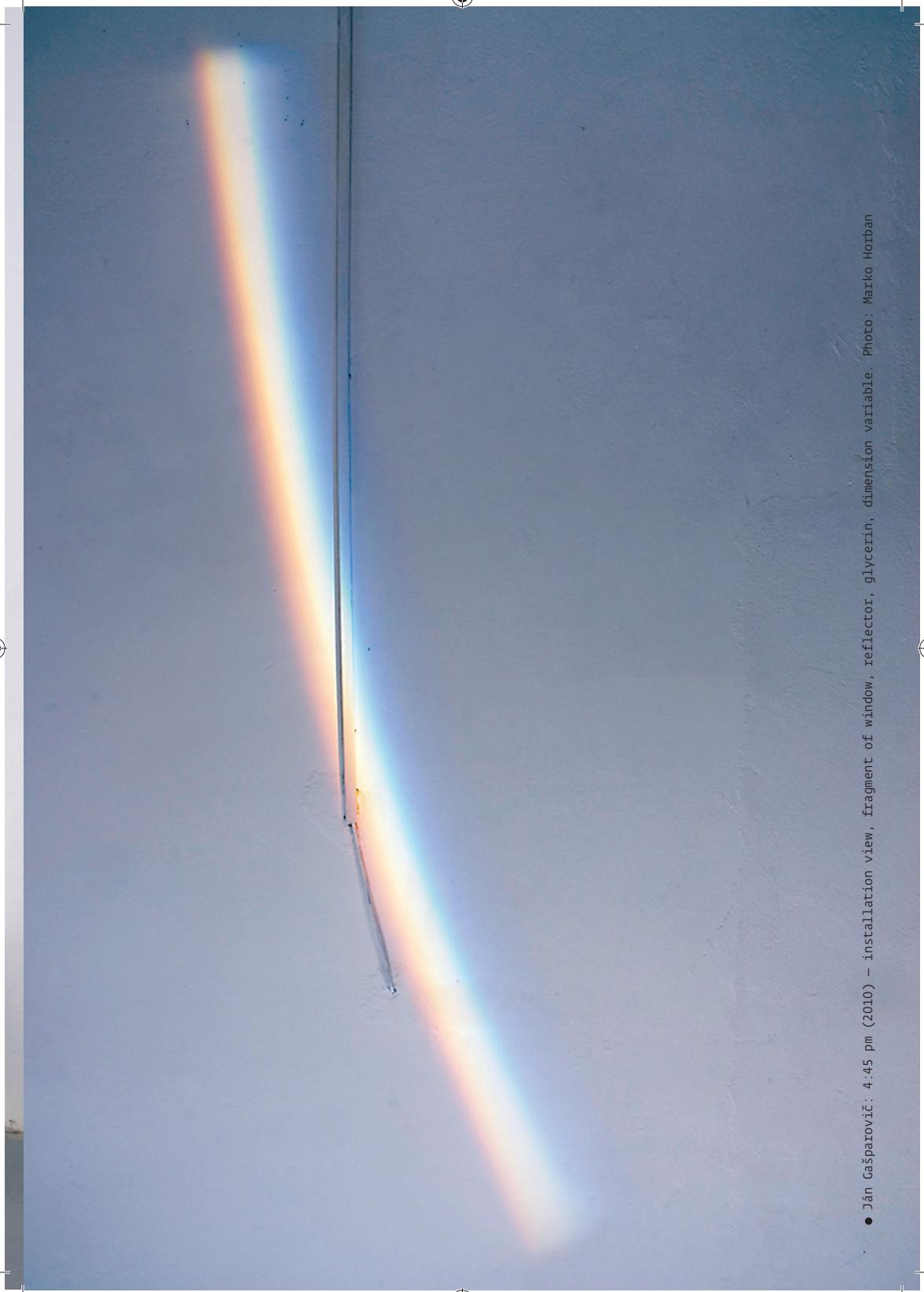
"V projekte sa preprájajú formálne uchopiteľné prvky práce s priestorom, viditeľné ako komponenty inštalácie, spolu s nehmotnými a neuchopiteľnými - svetlom a farebným spektrom." >> Mira Putisová

-----Ján Gašparovič: ANY COLOUR YOU LIKE-----

"project connects the formal elements of work with the space, visible as installation components, together with immaterial, intangible ones – such as light and color spectrum." >> Mira Putisová

• Ján Gašparovič : 4:45 pm (2010) – installation view, fragment of window, reflector, glycerin, dimension variable. Photo: Mário Horban

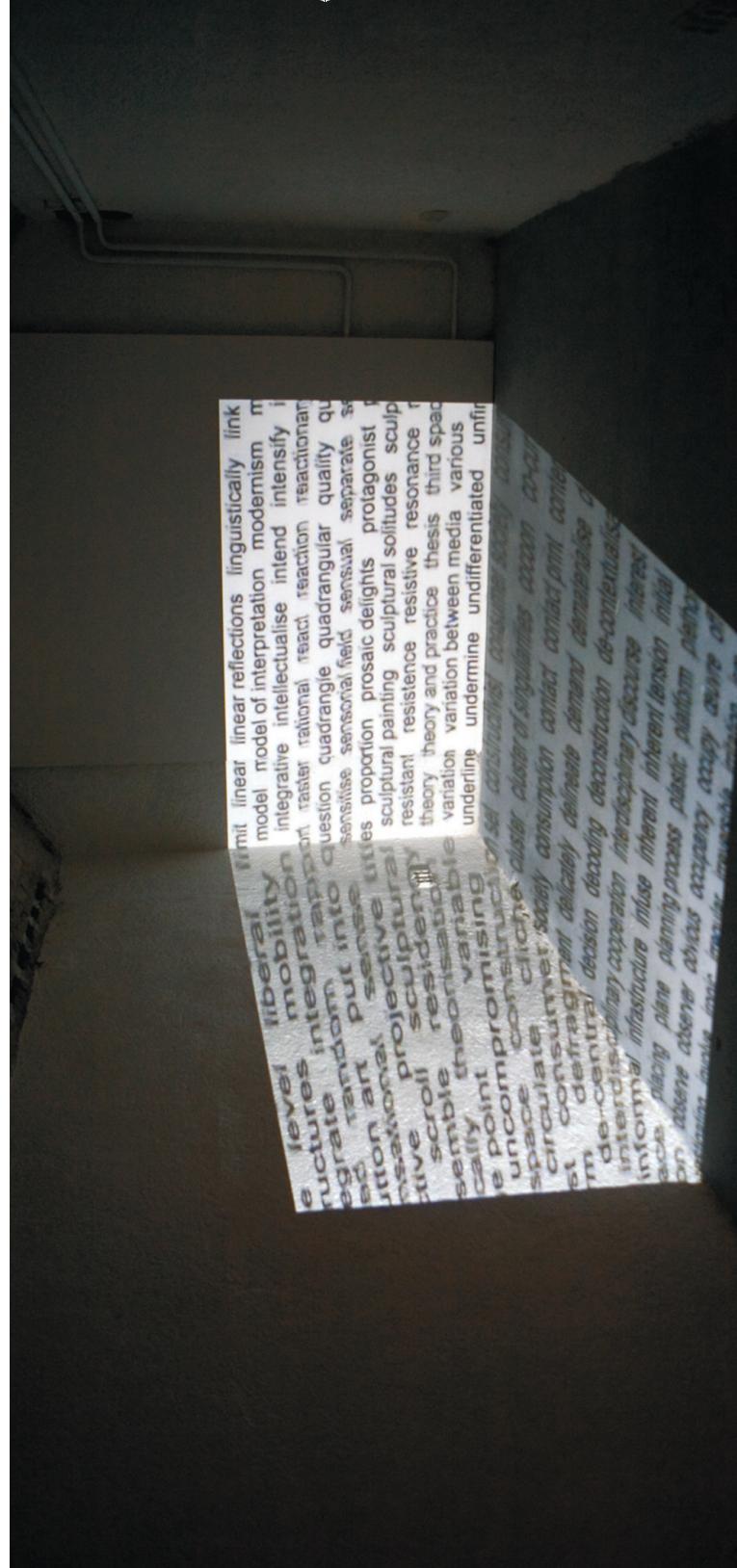

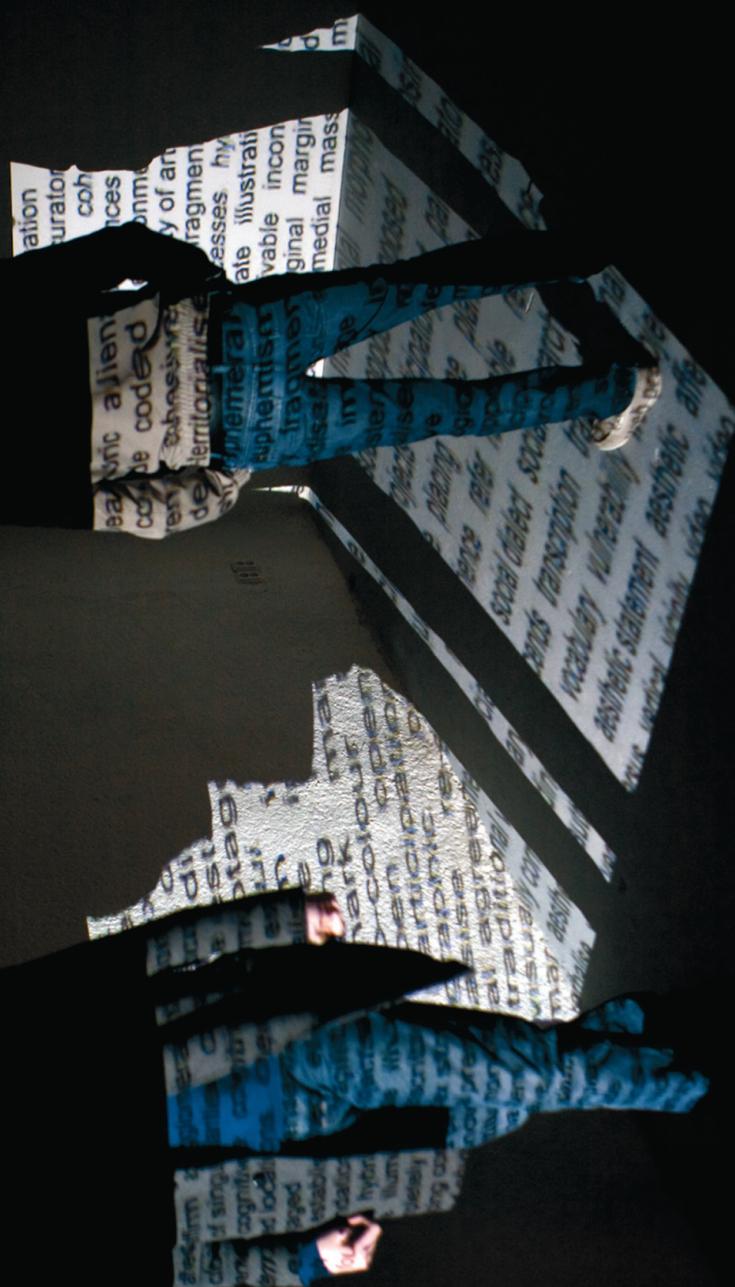
Eva Beierheimer, Miriam Laussegger: ART-WORDS

Projektom Art-words bola vynutá zberacia terminov často používaných v umelčkom jazyku. Webová stránka www.art-words.net ponúka interaktívne možnosti vytvárať umelčky text zo slovníka generátora. Teda webová stránka poskytuje násťroj riadenej artikulácie k dosiahnutiu „nalekompetentnej kompenzácie kompetencie“. >> Eva Beierheimer, Miriam Laussegger

Eva Beierheimer, Miriam Laussegger: ART-WORDS

"The project Art-words was developed to be a collection of terms common in art language. The webpage www.art-words.net offers the possibility to interactively generate art texts using this vocabulary. In that sense, the website provides a tool for articulation management and helps to achieve incompetence compensation competence." >> Eva Beierheimer, Miriam Laussegger

- Eva Beierheimer/Miriam Laussegger: Art-Words (2008) – light projection

UNCANNY

Participating artists: Hubert Czerwopal, Anna Orlikowska, Laura Pawela, Daniel Rumiancew, Katarzyna Skupny, Zofia Wollny, Julia Zborowska. **Kurator:** Piotr Stasiowski.

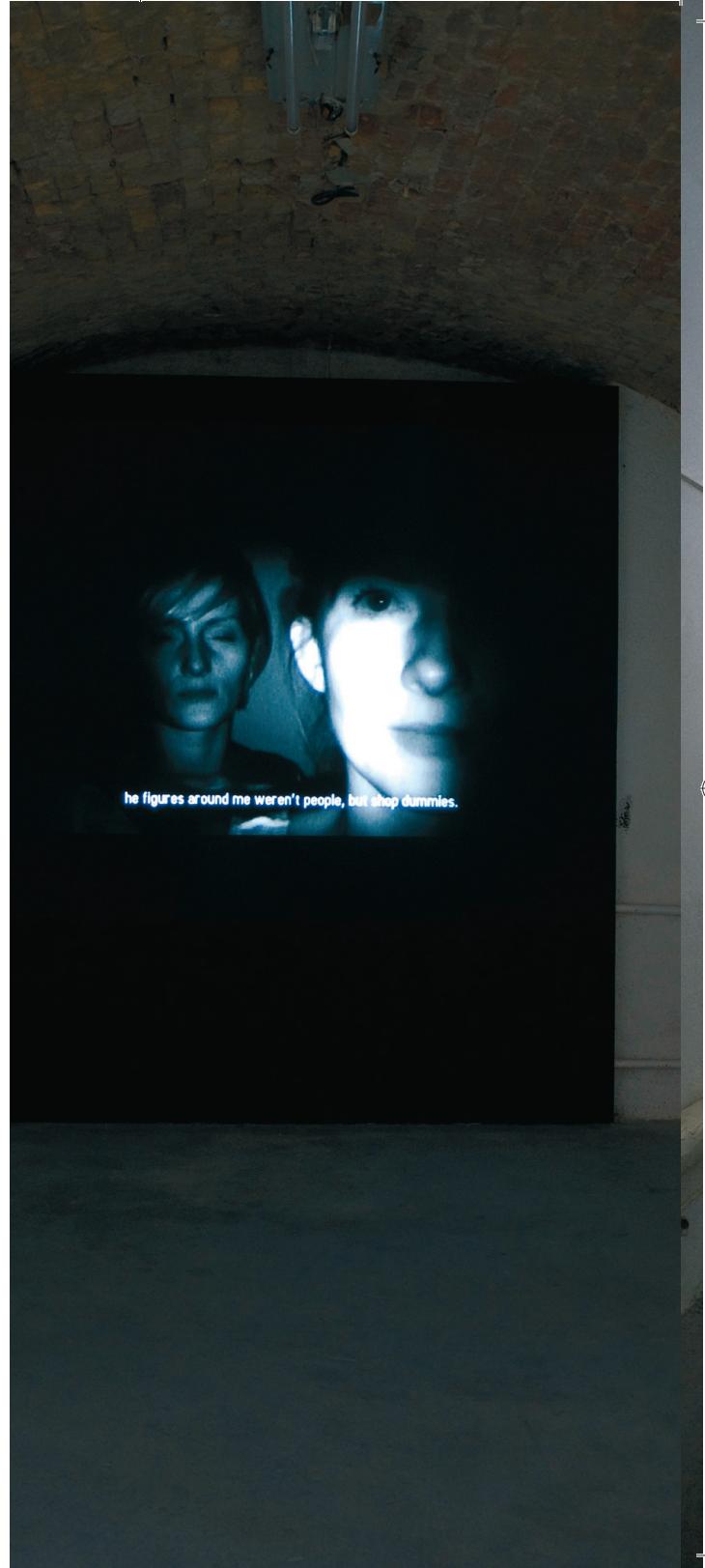
Neraciálné zlo alebo strach, neuchopiteľná našou skúsenosťou, sa stávajú atraktívnymi vtedy, ak ich pritomnosť môžeme vylúčiť z nášho života. Tieto obrazy však predsa len existujú niekde v hibke nášho vedomia; ako zapreté obrazy našej manulosti. Vystavu „Uncanny“ je možné vnímať v dvoch rovinách: v rovane našej posadlosti, a obáv, ktoré sa nachádzajú v prezentovaných dielach, a tiež v rovine pokusu o analýzu prostriedkov, akými je toto umelé napätie vyskúšať. Inšpirácie vystavujúcich umelcov vychádzajú väčšinou z hororových filmov. Použitím filmového jazyka snažia vzbudiť pocit zvlášnej „úzkosti“. Vycváraju priestor, ktorý je plný perversnosti, násilnosti a fantázie, skrytých v zdarnivo banálnych gestach.

>> Piotr Stasiowski

UNCANNY

Participating artists: Hubert Czerwopal, Anna Orlikowska, Laura Pawela, Daniel Rumiancew, Katarzyna Skupny, Zofia Wollny, Julia Zborowska. **Kurator:** Piotr Stasiowski.

“Irrational evil or fear, which we cannot explain with our own experience, becomes more attractive, if we can deny their presence in our own lives. However, they exist somewhere deep inside; like denied pictures from the past. There are two levels of the “Uncanny” exhibition. Our obsessions and fears which can be found in the film scenes and art and the attempt to analyze the means, which are used to create artificial tension. The artists, who present their works during the exhibition, derive inspiration from the horror movies. Using the language of cinema they try to find such scenes which awake the feelings of “eeriness.” Thus way they create space which is filled with perversion, violence and fantasy hidden in seemingly banal gestures.” >> Piotr Stasiowski

► Julia Zborowska: Durable bath (2010) – video installation. Photo: M. Horban

▲ Zofia Wollny: Black movie (2009) – video installation. Photo: Marko Horban

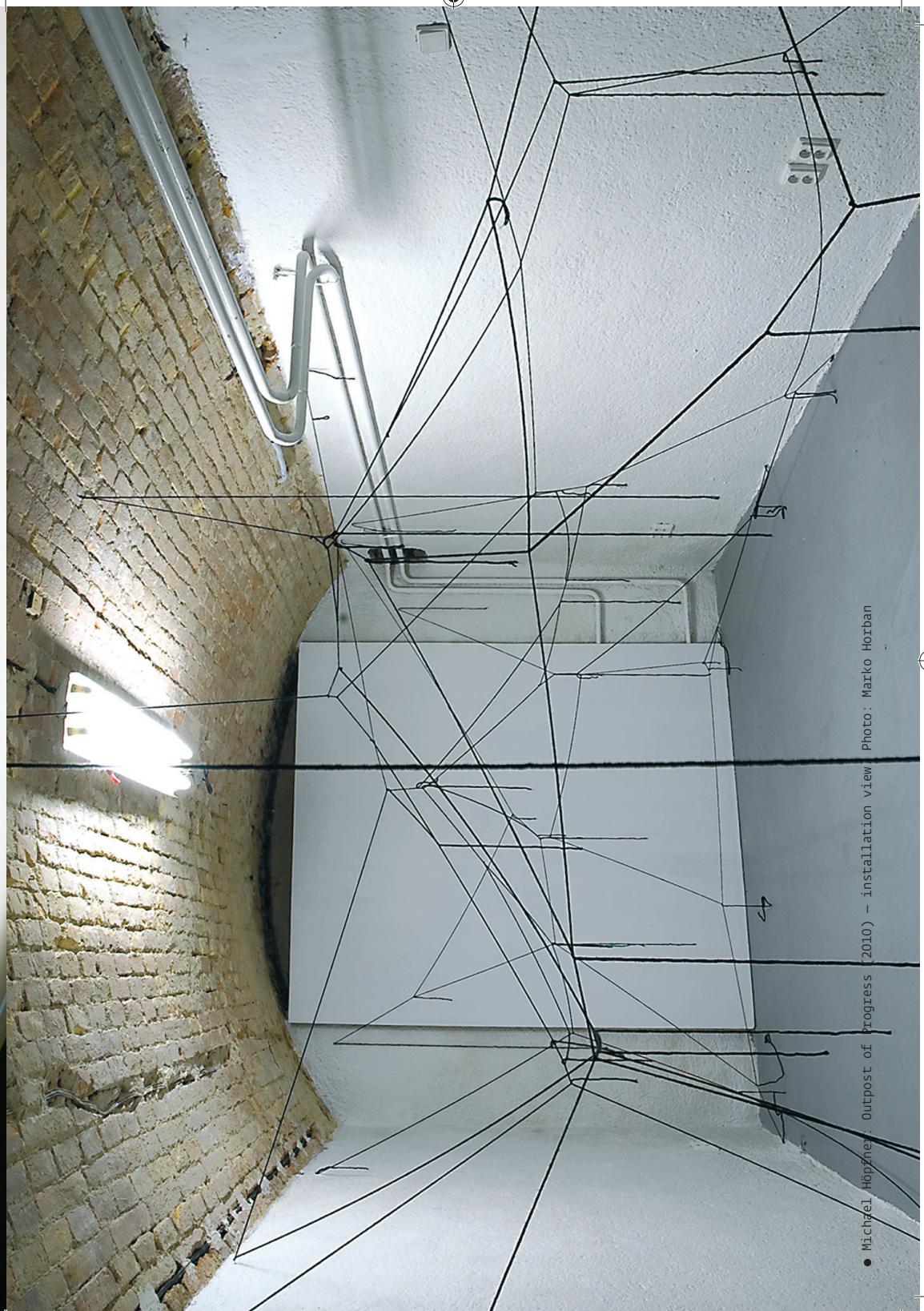
Höpfner: OUTPOST OF PROGRESS

"V Höpfnerových denníkových zápisíkoch venujá kartografická/mentálna mapa, na minimum redukované kresby bez orientačných bodov, ktoré vedú geografickú evidenciu autorovo pohybu v 'ne-mieste'. Samotný pokus o mapovanie 'nemiest' má utopický charakter. Höpfnerov pohyb je z perspektív urbaného človeka státie na rovnakom mieste." >> Jaro Varga

Höpfner: OUTPOST OF PROGRESS

"Höpfner's diaries create cartographic /mental maps/ reduced drawings without any landmarks, which document the geographical records of author's movement in 'non-place'. The essential attempt of mapping "non-place" is utopian by itself. From the perspective of urban man, Höpfner's movements in the space appear like standing on the same point." >> Jaro Varga

• Michael Höpner: Outpost of Progress (2010) – installation view

Photo: Marko Horban

DER DRANG NACH OSTEN – PARALELKY K post-kolonializmu a kolonializmu v stredoeurópskom priestore

Participujúci umelci/umelkyne-Kollektív-Projekty: Remapping Mozart, Check Instead; The Colonial Matrix of Power!, Lina Dokuzovič, Marina Gržinić/Aina Šmid, Muzaffer Hasaltay, IRWIN, Ivan Jurica, Marcel Malíš, Michal Moravčík, Joanne Richardson/David Rychlý, Jaro Varga. Teoretické príspevky: Marina Gržinić, Hannes Hofbauer, Anett Mona Chisa, Ivan Jurica, Suzana Milevska, Silvia Ruppeldtová. Kurátor: Ivan Jurica.

„Projekt adaptuje poňatie kolonializmu a post-kolonializmu a umiestňuje ich do kontextu stredoeurópskeho priestoru. Pokúša sa o námlad na história a súčasnosť tohto regiónu z perspektív koloniality a analyzuje vizuálnu reprezentáciu ekonomických, spoločenských a sociálnych zmien v transformujúcich sa spoločnostiach východnej a západnej Európy.“

>> Ivan Jurica

DER DRANG NACH OSTEN – PARALLELs towards Postcolonialism and Coloniality

within the Central European Space

Participating artists-collectives-projects: Remapping Mozart, Check Instead; the Colonial Matrix of Power!, Lina Dokuzovič, Marina Gržinić/Aina Šmid, Muzaffer Hasaltay, IRWIN, Ivan Jurica, Marcel Malíš, Michal Moravčík, Joanne Richardson/David Rychlý, Jaro Varga. Theoretical contributions: Marina Gržinić, Hannes Hofbauer, Anett Mona Chisa, Ivan Jurica, Suzana Milevska, Silvia Ruppeldtová. Curator: Ivan Jurica.

“The project adopted notion of Coloniality and Postcolonialism and placed them within the Central European context. It attempts at a perception of its history and presence from the perspective of coloniality and elaborates the visual representation of economical and social transformation of societies in Eastern and Western Europe.” >> Ivan Jurica

► Irwin: Was ist Kunst, Tbilisi (2007) – light projection. Photo: M. Horban

► Michal Moravčík: Dromomania (2006–2008) – moving object. Photo: M. Horban

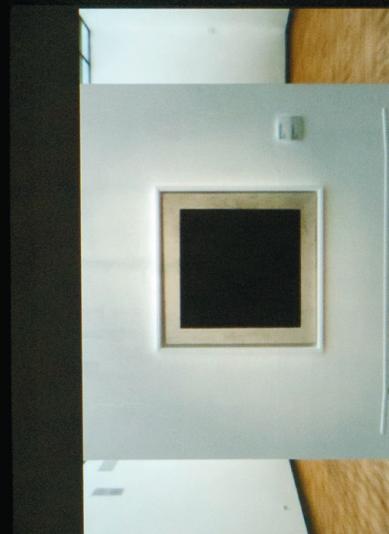
Jan Brož: Svatozíara - Host: Kateřina Držková -
 Svatozíara kladie otázky o pôvahе a pôsobení umelcérského diela v dnešnom kultúrnom kontexte, skúma problematiku remediacie uměleckého diela a hypotetickej existencie jeho „aury“. Inštalácia porovnáva klasický formát malijs s formátom efektu a „prekladá“ ho do filmu a video, čeda méjí prebiehajúcich v čase. Inštalácia kombinuje projekciu slučky 8mm filmu a digitálnu projekciu slučky 3D renderu.

Jan Brož: HALO - Guest: Kateřina Držková -
 The *HALO* addresses questions of character and exposure, of works of art in today's cultural context. It investigates the problems of media transference of a work of art, and the hypothetical existence of its aura. The project matches the format of the painting with the format of the effect, and transcribes it into film and video. Installation combines projections of super 8mm film and 3D render loop.

► Jan Brož, Svätočiara/Halo (2009) – projection 3D render

▲ Jan Brož: Exhibition poster

- Tomáš Svoboda: **NETUŠÍM, ŽE TO TAKTO SKONČÍ** -

Výstava Netuším, že to takto skončí môže byť chápáná ako pribehové rozprávanie, v rámci ktorého divák prechádza exteriérmi mesta samotného (prechody medzi galériami), zatiaľčo galérie slúžia ako reálne interiéry. Divák si vytvára vlastný temporálny strih dej pokračujúceho na viacerých miestach a v rámci niekoľkých autonómnych prostredí súčasne. Cielom je vyuvolanie intenzívneho pocitu z nejasne uchopiteľnej inscenovanej reality a sprítomnenie seba samého. Vpravo, priestor i časnosť celkového diela stimuluje osobné asociácie narácia, ktoré podmienuje divákova vlastnú skúsenosť. Statická inštalácia tu nadobúda performatívny charakter.

>> Mira Keratová

- Tomáš Svoboda: **I DON'T FEEL IT WILL END UP LIKE THIS** -

Exhibition I don't feel it will end up like this can be understood as a story narration, within which the spectator pass by an exteriors of the city (passages in between the Gallery HIT and gallery am!project), while the galleries themselves serve as a real interiors. The spectator creates an own temporality and cut of the story continuing on several places and within few autonomous environments at once. The idea is to produce an intense feeling from an unseizable kind of staged reality by the spectator realizing an own presence. Staging space, and temporaneity of the whole work trigger personal associations and narratives derived from viewer's own experience. The static installation thus gains a performative character. >> Mira Keratová

• Tomáš Svoboda: Netuším, že to takto skončí/I don't feel it will end up like this (2011) – performative installation, film decoration, blue screen room, map

